

Kamer voor Gerechtsdeurwaarders te Amsterdam

Beschikking van 20 mei 2003 zoals bedoeld in artikel 43 van de Gerechtsdeurwaarderswet inzake de klacht met nummer 233.2002 van:

[],
wonende te [],
klager,

tegen:

[],
gerechtsdeurwaarder te [],
beklaagde.

Verloop van de procedure

Bij brief met bijlagen van 28 augustus 2002 heeft klager een klacht ingediend tegen de gerechtsdeurwaarder.

Bij brief met bijlagen van 14 november 2002 heeft de gerechtsdeurwaarder op de klacht gereageerd.

De klacht is behandeld ter openbare zitting van 8 april 2003, alwaar klager en de gerechtsdeurwaarder zijn verschenen.

Van de behandeling is afzonderlijk proces-verbaal opgemaakt.

De uitspraak is bepaald op 20 mei 2003.

Gronden van de beslissing

1. De Feiten

Uitgegaan wordt van de volgende feiten en omstandigheden:

- a) Op 8 juni 1999 heeft de gerechtsdeurwaarder ten laste van klager beslag gelegd onder de Sociale Verzekeringsbank, vestiging Leiden.
- b) Bij brief van 28 juni 1999 heeft de advocaat van klager de gerechtsdeurwaarder onder meer geschreven: "U hebt op verzoek van het echtpaar [] beslag gelegd op de ANW-uitkering, welke de heer [] ontvangt van de Sociale Verzekeringsbank. Cliënt is van mening dat het bedrag dat ingevolge het beslag op zijn uitkering wordt ingehouden te hoog is: hij is alleenstaande en is de enige bewoner van de woning aan [] te []. Hij behoort 90% van de bijstandsnorm voor een alleenstaande te behouden. Een kopie van zijn laatste uitkeringsspecificatie voeg ik bij."

- c) Bij brief van 9 juli 1999 heeft de gerechtsdeurwaarder aan de advocaat van klager onder meer geschreven: “Met referte aan uw schrijven van 28 juni 1999 waarin u verzoekt om de beslagvrije voet aan te passen, delen wij u mede dat er volgens een inschrijving bij de Kamer van Koophandel de onderneming [] ook mede is gevestigd aan [] (zie bijlage.) Wij moeten derhalve aannemen dat betrokkene wel degelijk zijn woonkosten met andere kan delen en derhalve zal de beslagvrije voet niet door ons worden gewijzigd.”
- d) Bij brief van 14 september 1999 heeft de gerechtsdeurwaarder de gemeente [] afdeling bevolking onder meer geschreven:”In het kader van het uitoefenen van onze ambtelijke taak verzoeken wij u de juistheid van onderstaande gegevens te controleren en eventuele ontbrekende gegevens aan te vullen: Adres : [], woonplaats: [], vanaf welke datum:, WILT U I.V.M. BESLAG DOORGEVEN WELKE PERSONEN ER STAAN INGESCHEVEN OP BOVENSTAAND ADRES. Deze informatie wordt aan gevraagd voor het verrichten van een ambtshandeling met een publiekrechtelijk karakter, meer speciaal het betekenen van een exploit als genoemd in het deurwaardersreglement.” Hierop heeft de gerechtsdeurwaarders uittreksels ontvangen waaruit blijkt dat er op 20 september 1999 drie personen op het adres van klager stonden ingeschreven.
- e) Bij brief van 30 november 1999 heeft de advocaat van de beslaglegger aan de advocaat van klager onder meer geschreven: “Naar aanleiding van uw faxbericht van 29 november jl. en het gesprek dat hadden na de comparitie van partijen bevestig ik u hierbij dat wij overeenstemming hebben bereikt over het volgende. Met ingang van de maand december 1999 zal [] voor de berekening van de beslagvrije voet worden aangemerkt als alleenstaande.”
- f) In een door klager overgelegd uittreksel uit de basisadministratie van de gemeente [] staan van de zoon van klager [] de navolgende historische adresgegevens vermeld:
“28mrt	1976 []	[]
08aprl	1993 []	[]
01nov	1993 []	[]
06nov	1996 []	[]
05jan	1999	Vertrokken naar Onbekend
16jul	1999	komende van Onbekend
16jul	1999 []	[] (briefadres)”

2. De klacht

2.1 De kern van klagers klacht betreft samengevat het feit dat de gerechtsdeurwaarder op 8 juni 1999 beslag heeft gelegd op basis van (onjuiste) gegevens uit de Kamer van Koophandel en dit naderhand tracht te rechtvaardigen op grond van (eveneens onjuiste) gegevens uit de gemeentelijke basisadministratie van 20 september 1999. Klager stelt hierdoor in ernstige

(financiële) problemen te zijn gekomen, hetgeen er onder meer toe heeft geleid dat hij uit zijn woning is gezet.

3. Beoordeling van de klacht

3.1 Bij de beoordeling van de klacht geldt als uitgangspunt dat de wet niet bepaalt door wie de hoogte van de beslagvrije voet wordt vastgesteld. In de praktijk is het meestal de gerechtsdeurwaarder die in eerste instantie de (hoogte van) de beslagvrije voet bepaalt. Bij het bepalen of er een beslagvrije voet moet worden vastgesteld en de hoogte daarvan gaat de gerechtsdeurwaarder af op bij hem bekend zijnde gegevens. Indien de geëxecuteerde (hier klager) het niet eens is met de hoogte van de door de gerechtsdeurwaarder vastgestelde beslagvrije voet, bijvoorbeeld omdat naar de mening van klager de gegevens waarop de gerechtsdeurwaarder de beslagvrije voet heeft vastgesteld onjuist zijn, dient klager zich te wenden tot de bevoegde kantonrechter of voorzieningenrechter teneinde de hoogte van de beslagvrije voet te laten toetsen. Behoudens bijzondere omstandigheden, bijvoorbeeld als de gerechtsdeurwaarder tegen beter weten in een foute beslagvrije voet volhoudt, is het niet aan de tuchtrechter hierover te oordelen.

3.2 Uit de stukken en hetgeen ter terechtzitting hieromtrent naar voren is gebracht is gebleken dat de gerechtsdeurwaarder bij het bepalen van de hoogte van de beslagvrije voet is afgegaan op gegevens van de Kamer van Koophandel. De gerechtsdeurwaarder neemt in zijn brief d.d. 9 juli 1999 aan de advocaat van klager op basis van die gegevens aan dat klager zijn woonkosten met anderen kan delen. Een dergelijke handelwijze is naar het oordeel van de Kamer onjuist. Gezien zijn bijzondere positie moet worden aangenomen dat een gerechtsdeurwaarder gehouden is de beslagvrije voet op een zo correct mogelijke wijze vast te stellen. Daarbij kan een gerechtsdeurwaarder niet afgaan op gegevens uit de Kamer voor Koophandel. Uit dit register blijkt slechts welke bedrijven, in welke rechtsvorm op welk adres zijn gevestigd en bieden daarom te weinig houvast voor een beoordeling van de gezinssituatie van een persoon ten laste van wie beslag wordt gelegd. De gerechtsdeurwaarder had zich dan ook bij het bepalen van de beslagvrije voet niet mogen verlaten op deze informatie.

3.3. Hieraan doet niet af dat naderhand uit GBA-gegevens is gebleken dat er drie personen op het adres van klager stonden ingeschreven. Deze gegevens zijn eerst opgevraagd vier maanden na datum van het beslag en uit later door klager overgelegde uittreksels, van diezelfde gemeente, is het voor aannemelijk te houden dat die gegevens niet klopten. De Kamer merkt nog terzijde op dat ook de inhoud van de brief van de gerechtsdeurwaarder aan de gemeente waarmee de gegevens zijn opgevraagd voor discussie vatbaar is. De in die brief genoemde ambtshandeling, de grond waarop het verzoek werd gedaan, was immer al op 8 juni 1999 verricht.

3.4 Aan het voorgaande doet evenmin af dat de beslagdebiteur bij de rechter tegen de hoogte van een beslagvrije voet op kan komen. Van een gerechtsdeurwaarder mag immers zorgvuldigheid worden verwacht bij het leggen van een dergelijk beslag. In het onderhavige geval klemt dat temeer daar eerst 6 maanden na het beslag een regeling is getroffen waarbij de beslagvrije voet met ingang van de maand december 1999 werd aangepast, hetgeen niet strookt met de bedoeling van de wetgever om de wettelijk voorgeschreven beslagvrije voet zoveel mogelijk correct toe te passen hetgeen met zich brengt dat de beslagvrije voet met terugwerkende kracht gecorrigeerd dient te worden indien achteraf alsnog de juiste gegevens voor toepassing van een hogere beslagvrije voet worden geleverd.

4. De klacht is derhalve gegrond zodat wordt beslist als volgt. Naar het oordeel van de Kamer is er aanleiding voor het opleggen van de na te melden maatregel.

BESLISSING

De Kamer:

- verklaart de klacht gegrond;
- legt aan de gerechtsdeurwaarder de maatregel van berisping op.

Aldus gewezen op dinsdag 20 mei 2003 door mr. J.S.W. Holtrop, plaatsvervangend-voorzitter, mr. W.A.H. Melissen en de heer J. Smit (plaatsvervangend) leden, in tegenwoordigheid van de secretaris, F.C.H. Krieger.

Coll.:

w.g. F.C.H. Krieger

w.g. J.S.W. Holtrop

Tegen deze beslissing kan binnen dertig dagen na dagtekening van verzending van het afschrift van de beslissing hoger beroep worden ingesteld bij het Gerechtshof te Amsterdam, Postbus 1312, 1000 BH Amsterdam.

